

היכל הדמעה

מדהים

וכאשר בני ישראל היו מתפללים, כל היכלות אלו היו נפתחים. ועתה שבגלות נאמר בהם כל השערים ננעלו, והשכינה מחוץ להיכלה. והקדוש ברוך הוא מחוץ מהיכלו. וכל המלאכים שממונים על תפילות מחוץ מהיכליהם. זה הוא שכתב הנביא ישעיהו: "הן אראלם צעקו חוצה". ואין להם מקום לתפילות להיכנס. וזה הוא שנקרא כל השערים ננעלו, אבל שערי דמעה לא ננעלו, ואין מי שפותח את אלו שערים, עד שיבואו בעלי דמעה, כמו שכתוב בספר תורה בפרשת שמות: "ותפתחו ותראהו את הילך והנה נער בוכה". ואין ההיכל נפתח אלא בהיכל הדמעה. וזה הוא ותיפתח. ותיפתח ודאי שנפתח ההיכל אצלו זה הוא שאמר דוד המלך בספר תהילים: "א-ד-נ-י שפתי תפתח" במה נפתח לו בדמעה? כאמור שכתוב בתורה בספר שמות: "והנה נער בוכה ותזבוב עליו" ומייד היא תחמול עליו.

ועוד, ותפתח, כאשר בני ישראל פותחים בתשובה ובבכייה, מייד ותחמול עליו. וזה הוא בבכי יבואו אל הקדוש ברוך הוא, ובזכות בכייה ודמעה שלו יאספו מן הגלות. כשיש היכל הדמעה, שאין לו כל רשות להיפתח אלא בדמעה. ויש היכל הניגון שאין כל לו רשות להיפתח אלא בניגון. ומפני זה דוד קרב לאותו היכל בניגון, זהו שכתוב: "והיה כנגן המגן". ויש היכל האור, שלא נפתח לבן אדם אלא רק שהוא מתעסק באור התורה הקדושה.

ויש היכל נבואה שלא נפתח אלא לבן אדם שהוא חכם גיבור ועשיר. ויש היכל של יראה, שהוא נקרא היכל היראה, שהוא לא נפתח, אלא למי שיש בו יראת ה'. ויש עוד היכל של עניים, שלא נפתח אלא לעניים שהם מתעטפים לפני הקדוש ברוך הוא בתפילה בעטוף של מצווה של ציצת ותפילין ועליהם נאמר בספר תהילים: "תפילה לעני כי יעטוף". ואין השער פתוח אלא הוא השער הדמעה. ומה היא הדמעה? היא בת עין שדמעה ממנה זולגת מעיניו. ועליה נכתב בספר תהילים: "שמרני כאישון בת עין" ומה שכתבנו למעלה: והנה נער בוכה. לגבי הקדוש ברוך הוא ישתבח שמו שירחם עליו בגלות. ועוד כתוב בתהילים: "אתה תקום תרחם ציון" בגלל שהיא לבת אש שהייתה נר למשה רבנו בסנה.

"הזוהר הקדוש"

ברכה גדולה והצלחה לחיים טובים וארוכים
לשרון בובליל
ולכל בני משפחתו

שובר הרים וסלעים

קשרים רמים של שלוחי הדין של אותו צד אנו פיתוחי עיניים פיתוחי אוזניים. קול מן הקולות יורד ממעלה למטה, שובר הרים וסלעים, מי הם שרואים ולא רואים ולא שומעים, לא יודעים בתבונה. אחד שכלול בשניים בתוכם, דוחים אותו לחוץ. הם מדבקים בין באלו שניים אחד. האומנים לא שורה שווים בתוכם, לא נכנסים בין ספרים קדושים. כל אלו של האומן הזה לא שורה בתוכם, לא נכתבים בספרי זיכרונות, נמחים מספר החיים כמו שאתה אומר בספר תהילים: "יימחו מספר החיים ועם צדיקים אל יכתבו". להם כאשר יצאו מזה העולם, אוי להם לחייהם מי יתבע אותם כאשר ימרו ביד דומה, ויישרפו באש הדולקת, ולא ייצאו ממנה חוץ מראשי חודשים ושבטות כמו שאתה אומר בספר ישעיהו: "והיה מדי חודש בחודשו ומדי שבת בשבתו כל בשר להשתחוות לפני ה'". לאחר מכן כרוז שבצד צפון מכריז עליהם ואומר דוד המלך: "ישבו רשעים לשאולה וגו'" (ספר תהילים פרק ט' פסוק י"ח) כמה חבורות מכים מתאספים עליהם, בארבעה צדדים אש מלהטת בגי בן הנום. שלוש פעמים ביום נשרפים, ולא עוד אלא בזמן שישראל עונים בקול רם "אמן יהא שמיה רבה מברך", הקדוש ברוך הוא מתמלא רחמים וחס על הכול, ורומז למלאך הממונה על שערי הגיהנום סמרי"אל שמו, ושלושה מפתחות בידו, ופותח שלושה שערים שבצד המדבר, ורואים אור של זה העולם, בא עשן של אש וסותם דרכים.

אז שלושה ממונים שתחת ידם שלוש מגריפות, מנשבים בידיהם ומשיבים העשן למקומם, ומרווחים להם שעה וחצי שעה. ואחר כך שבים לשם. וכן שלוש פעמים ביום. ובכל פעם שאומרים ישראל "אמן יהא שמיה רבא מברך", הם מרווחים להם. זכאים הם הצדיקים שדרכם מאירה באותו עולם לכל הצדדים כמו שאתה אומר: "ואורח צדיקים כאור נוגה הולך ואור עד נכון היום". רבי אבא אמר, בגיהנום יש מדורים על מדורים, שניים שלישים עד שבעה, והרי העמידוהו החברים, וזכאים הם הצדיקים שהם נשמרים מחטאי הרשעים, ולא הולכים בדרכם ולא נטמאים בהם, וכל מי שנטמא, כאשר הולך לאותו עולם יורד לגיהנום, ויורד עד מדור התחתון. ושני מדורים הם שסמוכים זה עם זה שאול ואבדון. מי שיורד לשאול דנים אותו שם ומקבל עונשו, ומעלים אותו למדור אחר עליון, וכן דרגה אחר דרגה עד שהם מעלים אותו. אבל מי שיורד לאבדון לא מעלים אותו לעולמים, ומשום נקרא: "אבדון שהרי אבוד הוא מהכול".

בוא ראה, נח צדיק, היה מתרה בבני דורו ולא היו שומעים לו, עד שהקדוש ברוך הוא הביא עליהם דין הגיהנום, אש ושלג, מים ואש, זה צונן וזה רותח. וכולם בדין הגיהנום נידונו ונאבדו מהעולם.

"הזהר הקדוש"

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
לאיזק בן אסתר וחיים בן אסתר**

"גלגולי האדם"

בינתיים הרי רבי יצחק ורבי יודאי ורבי יהודה ושאר החברים באו. אמר להם רבי שמעון בר יוחאי: במה אתם עוסקים? אמרו לו שמענו בך ובאנו אצלך. ששאלנו עליך את כל החברים ולא מצאנו מי שמודיע לנו ממך. עד שפגשנו ברבי יוסי ורבי אלעאי ורבי אליעזר שהיו מתעסקים בסוד של הבל בכל גלגולים שלו.

אמר רבי שמעון בר יוחאי: ודאי מעשה הצדיקים, למעלה תלוי. ושם נודע הכול. והתעוררות שלמטה גורמת התעוררות שלמעלה. בודאי סוד הגלגול במקום אחד הוא, וכל גלגולים הם כמו גלגלים שעולים ויורדים וגלגל אחד קבוע הוא באמצע ביניהם, והוא לא מתנענע כאן וכאן. וסוד הדבר הרי העמידוהו, וזה שכתוב במגילת קהלת: "דֹּר הַלֵּךְ וְדֹר בָּא וְהָאָרֶץ לְעוֹלָם עֹמֶדֶת", שהיא קבועה ביניהם. כמו כן נפש היא בקביעות הגוף. ורוח עולה ויורדת בגוף, ומתפשטת בכל ורידי הלב.

כבר אמרתי שגלגולים הם כמו גלגלים שעולים ויורדים בגלגול אחד. כמו כן נפש היא בקביעות הגוף, אבל הנפש קבועה בלב, כאישה שהיא קבועה בבית, שזה שכתוב בספר תהילים: "מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת הַבַּיִת". ובעלה ויצא יצוא ושוב, כך דור הולך ודור בא. זה עמוד האמצע, הוא הולך ובא בגלגול. אבל השכינה לעולם עומדת. היא לא הולכת בגלגול, ולא נרכבת במקום אחר. ומפני זה נאמר בה בספר תהילים: "אֶשְׁתָּךְ כְּגִפֶּן פְּרִיָּה". מה גפן לא מקבלת הרכבה ממין אחר מכל אילן של העולם, כך השכינה לא מקבלת עליה הרכבה אחרת בעולם אלא מבעלה.

"הזוהר הקדוש"

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א**

לקמי תורג'מן בת שמחה

"קרובים למלך עליון"

רבי אלעזר שאל את אביו רבי שמעון בר יוחאי ואמר לו: הרי שנינו שעל שלושה חטאי עולם רעב בא לעולם, וכן כל החטאים לא נמצאים אלא בעשירים, וזה מפני שליבם גם בהם, והם לא נמצאים בעניים, ומה הדין הוא שהקדוש ברוך הוא הורג העניים, ומקיים את העשירים, שכן הרי מעכשיו יוסיפו לחטוא לפניו.

ענה לו אביו רבי שמעון בר יוחאי יפה שאלת, והרי העמידוהו החברים ואמרו: כאשר רוצה הקדוש ברוך הוא להפרע מן הרשעים ולהאביד אותם מן העולם, ואז הקדוש ברוך הוא נותן להם שלום ומשלים להם בכל. אבל בוא וראה, שכל בני העולם לא נמצאים קרובים למלך העליון, והם כאלו כלים שהוא משתמש בהם, ומי הם לב נשבר ונדכה ואת דכא ושפל רוח? אלו הם כלי המלך, וכאשר נמצאת בצורת בעולם, ורעב ודין הוא מתחזק על העניים, ואז הם בוכים וגועים לפני המלך, והקדוש ברוך הוא מקרב אותם יותר מהכול, וזה כמו שדוד המלך אומר בספר תהילים: "כי לא בזה ולא שיקץ ענות עניי" ואז הקדוש ברוך הוא פוקד על מה בא הרעב לעולם. ואוי לאלו הרשעים שהם גרמו לזה.

וכאשר מתעורר המלך להשגיח בעולם על קול העניים, ואז הקדוש ברוך הוא יצילם מהם ומעלבונם, וזה כמו שכתוב בספר שמות בפרשת משפטים: "אם צַעַק יִצְעַק אֶלֵי שְׁמוֹעַ אֲשַׁמַע צַעֲקוֹתוֹ" שמוע אשמע הם שתי פעמים, האחת להשגיח בקולם ואחת להיפרע מן אלו שגורמים להם וזה שכתוב בתורתנו הקדושה בספר שמות בפרשת משפטים: "והיה כי יִצְעַק וְשָׁמַעְתִּי כִּי זָזוּן אֲנִי". ועל כן בשעה שרעב נמצא בעולם, אוי לאלו עשירי העולם הרשעים שיש להם ולא נותנים לעניים. ואת זה שומע את צעקת העני לפני המלך הקדוש שהוא מלך המלכים הקדוש ברוך הוא.

"הזהר הקדוש"

לעילוי נשמת: יוסף טויטו בן מטילדה ז"ל

לעילוי נשמת: מטילדה בת נינה ז"ל

לעילוי נשמת: שמואל בן שרה ז"ל

כאשר הפך רב הונא תלמידו העיקרי של רב, למנהיג בבל כולה, הפכה סורא למרכז הסמכות התורנית מכיוון שהייתה מקומו של רב הונא. אישיות גדולה זו המחישה את דברי חז"ל: "היזהרו בבני עניים שמהן תצא תורה". הוא עמל בשדות, אחז במעדר ורעה שוורים. פעם התייצב לפני רב לבוש חגורה גבעולי קש, מאחר ומשכן את חגורתו כדי לקנות יין לקידוש, רב בירך אותו אז כי ה' יטעינו בבגדי משי, ובסופו של דבר הפך עשיר ביותר, ונישא על אפריון זהב למרות היותו מנהיגה של בבל כולה. ומדי יום שישי היה משגר שליח לרכוש את כל התוצרת שהביאו בעלי המשקים לשוק ונותרה ללא קונים, כדי שלא יחדלו מלהביא את תוצרתם. כאלה היו מנהיגי ישראל בכל הדורות, והעם היה מתבונן בהם ושאב השראה, כמו רבא שלמד את המעשים שסופרו אודות רב הונא ושאר לחקותם. תלמידי רב הונא היו כה רבים עד כי נדרשו 13 מתורגמנים (כרוזים) לחזור בקול רם על דברי התורה שנאמרו בדיונים. ולאחר שהתפזרו המבקרים באסיפת התורה, נותרו תמיד 800 תלמידים קבועים. אין להחליף רב הונא זה עם רב הונא ריש גלותא המוקדם יותר, או עם תלמידו של רב הונא שנקרא אף הוא רב הונא שעלה לארץ ישראל. בקרב תלמידי רב הונא היו: רבי אבא בר זבדא, רב ששת, רב חלבון, רב גידל, ורב אחא בר חנינא. רב יהודה היה מגיע לעתים לרב הונא. בני העם היהודי כולו הנם תלמידי רב הונא. חכם זה בעל תבונה יוצאת דופן. רב הונא מוזכר בכל מקום בבלי ובירושלמי, ושמו נישא תדיר על שפתי לומדי התורה הסיפורים הרבים אודותיו בתלמוד משמשים גם כמופת וכלימוד לדורות. וכאשר נפטר והובא לארץ ישראל לקבורה, אמרו חז"ל: רב הונא הפיץ תורה בישראל ורבי חייא הפיץ תורה בישראל, ועל כן נקבר בסמוך לרבי חייא. עם פטירתו בשנת 4050 הוכר רב הונא כגדול הדור ושלט 40 שנה. וזו עדות מופלאה להישגיו הכבירים של רב הונא בהרבצת תורה בישראל.

ברכה לאריכות ימים: עמוס בובליל בן רחמים

ומשום אבל מאחורי הגוף נמצאת נפש, נשמה. לא רואים אותה ואי-אפשר לשקול ולמדוד אותה, אבל היא מקור חייו של הגוף. בלעדיה - הגוף המורכב והמתוחכם כל-כך הוא כאבן דוממת. היא, הבלתי-נראית והבלתי-נתפסת, היא העיקר. כך גם העולם בכללותו: הצד החיצוני שלו הוא זה שנמדד, נשקל ונחקר. הפיסיקה עוסקת בחקר הרובד החיצוני הזה, והיא מגלה את החוקים שעל-פיהם החומר מתנהג. אבל מאחורי החומר יש רוח, והיא בעצם העיקר. מאחורי חוקי הפיסיקה קיימים חוקים אחרים לגמרי - חוקים אלוקיים. הם הקובעים אם יתרחש אירוע מסוים ואם לאו. כאשר האירוע מתרחש, חוקי הפיסיקה נכנסים לפעולה, אך עצם ההחלטה אם יקרה הדבר ואם לאו - זה נקבע במישור אחר, במישור רוחני-אלוקי. בקרוב נראה וכך גם בתורה: ישנו הצד הגלוי של התורה - הדינים, ההלכות, הצד המעשי של התורה והמצוות. אך מעבר לצד הגלוי, יש צד נסתר. מאחורי כל מלה בתורה מסתתרות משמעויות עמוקות באין-סוף רבדים. לכל מצווה יש השפעות רוחניות על האדם, על העולם ואפילו על העולמות העליונים. ובמידה מסוימת, גם להקב"ה יש צד גלוי וצד נסתר - הצד הגלוי הוא זה שמתגלה בדרך זו או אחרת בעולם, אך יש בו גם צד נסתר שאיננו מתגלה בעולם, אם-כי הוא קיים ופועל בו. בעצם, מאחורי כל רובד נסתר יש רבדים עמוקים ונסתרים עוד יותר, עד אין-סוף. זהו התחום של תורת הנסתר. היא עוסקת בכל מה שמעבר לחושים ולצדדים הגלויים. לכן היא נקראת 'קבלה', כי אל הרבדים הנסתרים הללו אי-אפשר להגיע באמצעות המחשבה העצמית, אלא הם צריכים להינתן בקבלה איש מפי איש, החל ממי שקיבל את הדברים מהקב"ה עצמו. כיום אנחנו יכולים רק ללמוד דברים אלה, אבל בביאת המשיח במהרה בימינו, נראה את הנסתר ממש כפי שאנו רואים כיום את הנגלה..

100

ברכה לאריכות ימים: רינה בובליל בת נסריה

כך היה עושה דוד המלך משפט וצדקה. משפט לעשיר כי הושב כספו-וצדקה לעני. כינור פלאים היה לדוד המלך, שהיה תלוי מעל מיטתו. בחצות הלילה הייתה רוח צפונית קלילה מנשבת בעד החלון, נוגעת במיתרי הכינור ומרעידה אותן אז היו נעימות נפלאות מייבבות ומסתלסלות מבין אצבעות הרוח הפורטות על מיתרי הכינור, ומנגינות מרטיטות הצובטות את הלב במתיקותן, היו משתפכות לחלל החדר, והרוח נושאת אותה בכנפיה אל תוך הלילה, ומודה להקדוש ברוך הוא על הניסים והנפלאות שעשה עמו מעודו, כמו שאמר בתהילים: "חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך". דוד המלך עלה על גג ארמונו ושקוף על היקום הפרוס לפניו, חופת השמים מעליו, קטיפה בכחול כהה זרועה כוכבים זוהרים, וסהר של כסף מנתב את דרכו בחוג השמים והילת זוהר סביבו. והוא מהלל ומשבח להקדוש ברוך הוא אשר ברא כל אלה ואומר: "כי אראה שמיד מעשה אצבעותיך". לאחר שהודיע ה' לדוד המלך, שלא הוא יבנה את המקדש, כי לא הגיע עדיין אל המנוחה השלמה, והבין דוד המלך כי רצון ה' הוא שלא ינוח מהמלחמה, וכי עליו מוטלת המשימה להרחיב את גבולות ישראל ולהכניע את אויביו, ודוד התנחם בכך ששלמה בנו אשר יקבל לידי ממלכה רחבה וחזקה, ולא יצטרך לנהל מלחמות, ויוכל להקדיש עצמו לבנות בית הבחירה. בתחילה ניהל דוד המלך עצמו את המלחמות, אך מאוחר יותר שלח את יואב ללחום את מלחמות ישראל. יואב - שר צבא בממלכת דוד המלך, מהוה דוגמא ומופת לשר צבא יהודי, גדול בתורה היה, ויושב בראש הסנהדרין. בעל מידות תרומיות, מפזר ממונו לצדקה ולצורכי ציבור. ביתו פתוח לרווחה ומופקר לכל, במדבר מאכיל עניים אף במיני מאכלים משובחים. במלחמות אלו הכניעו ישראל את הפלשתים... גם בסוף ימיו של דוד נתרגשו עליו פורעניות וצרות שקמו עליו מתוך ביתו, שלו. בנו, אבשלום, עצם מעצמיו ובשר מבשרו קם למרוד בו, בן באביו. היה זה בסוף ארבעים שנה למלכות דוד המלך, בהיותו כבן שבעים שנה. כשרה אבשלום כי זקן אביו, חשש ששלמה אחיו הוא אשר יירש את המלוכה. ואולם אבשלום ביקש שהגדולה לעצמו והתאוה למלוך תחת דוד אביו, ולכן החליט להשתלט על המלוכה בכוח ולמלוך עוד בחיי אביו. אבשלום היה בעל קומה שלא כמידת אדם, והיה יפה תואר ויפה מראה עד מאוד, עד שהעיד עליו המקרא: וכאבשלום לא היה איש יפה בכל ישראל, במיוחד הצטיין ביופי שערותיו, שהיה כבד מאוד ומפואר כאילן חרובים, שהיו שערותיו תלויים כאשכולות. אמרו במדרש שאבשלום היה אחד מששה אנשים שהיו היפים ביות בעולם: אדם הראשון, יעקב אבינו, אבשלום, רבי ישמעאל כהן גדול, רבי יוחנן ורבי אבהו. אף על פי שהיה אבשלום מושלם ביופיו החיצוני, לא כן היה יופיו הפנימי, נפשו הייתה פגומה, ולא בו בחר הקדוש ברוך הוא להמשיך את מלכות בית דוד. ועוד אמרו חז"ל: כל המאבד בנו מן המרדות סוף בא לתרבות רעה ושונאנו. דוד המלך לא ייסר את בנו אבשלום ולא רדה בו. סופו

שיצא בנו לתרבות רעה עד שביקש להרוג את אביו וגרם למלחמת אחים, אשר נפלו בה כמה אלפים מישראל. באותה עת היה אבשלום עצמו לפליט בארץ נוכריה, הוא ברח לאחר שהרג את אחיו אמנון כנקמה על מעשה נבלה שעשה אמנון. אבשלום נכשל בכך שעשה דין לעצמו והרגו שלא כדין.

וכך הצליח אבשלום בתכסיסיו לגנוב את לב אביו, וכאן הייתה הדרך פנויה לתכנן את המרד נגד אביו. וגם בדרך זו החל לגנוב ת לבם של הבריות. משחש שכבר ביסס את מעמדו. משחש שכבר ביסס את מעמדו בקרב העם, בא לדוד המלך אביו ואמר לו: אלך נא אל חברון לשלם את נדרי שנדרתי לה' בשבתי מגשור. נדרתי שאם ישיבני ה' לירושלים. אלך לחברון להקריב קורבנות ולכפר על עוון שפיכות דמים. הסכים דוד המלך ואמר לו: לך בשלום. אמר לו אבשלום: מבקש אני ממך טובה אחד, כתוב לי אגרת שילכו עימי שני זקנים נכבדים וילווני לחברון. שאלו דוד המלך: מי הם שני האנשים שברצונך לקחת עמך? השיב לו: כתוב באגרת שני אנשים ואל תנקוב בשמם. לא הרגיש דוד המלך בערמומיותו של אבשלום, וכתב לו את האיגרת ודוד לא העלה בדעתו, שמאחורי האיגרת התמימה למראה מסתתרת תוכנית המרד. נטל אבשלום את האיגרת, הראה אותה לשני זקנים חשובים ואמר להם: בכס בחרתי ללוותני. התלכו עימי במצות המלך דוד הכתובה באיגרת? אחר הלך לשניים גדולים אחרים, הראה להם את האיגרת ודיבר אליהם כדברים שאמר לראשונים. אחר הלך לעוד שני זקנים, וגם הם באו עימו. וכך עשה עד שאסף אליו מאתיים זקנים וכולם ראשי סנהדריות. וכל זאת עשה כדי לעורר רושם בעם, שכל האנשים הנכבדים הללו הם לצידו. והיו הזקנים הולכים עם אבשלום לתומם, ולא ידעו דבר על מזימת המרד. אולם מאוחר יותר משהבחינו שאבשלום ניצל את מעמדם הרם לצורך המרד, נשאו תפילה אל ריבון העולמים: "נפלה נא ביד דוד ואל ייפול דוד בידנו". שאם אנו נופלים ביד דוד-מרחם הוא עלינו, אך חלילה נופל דוד בידנו-אבשלום ודאי הורגו. אבשלום כבר הכין את המרד, עוד לפני יציאתו לחברון. הוא שלח מרגלים לכל שבטי ישראל להודיעם, שכאשר ישמעו את קול השופר, וכולם כאחד כי מלך אבשלום בחברון- ואז תתקבל מלכותו ללא התנגדות..

ממדרשי חז"ל.

סוף

ברכה לשערי פרנסה טובה: לדוד בן שרה

ברכה לזיווג מהרה: לדוד בן אלברט
ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

מנחם שניאורסון הרבי מלובביץ'

פרק אחרון

פינת
הזהב

בראשית הנהגתו הכריז הרבי כי דורנו הוא הדור האחרון של הגלות והדור הראשון של הגאולה, וכי התפקיד המוטל על העם היהודי בזמן הזה הוא לפעול להבאת הגאולה וביאת המשיח. במשך כל השנים הרבה לעסוק בסוגיית הגאולה והלהיט את הציפייה לביאת המשיח. הרבי הרבה לצטט את הרמב"ם בהלכות 'מלכים ומלחמותיהם' העוסק בגאולה ובמלך המשיח, וראה בהם את הקביעה התורנית הסופית בכל מה שקשור לסוגיות הגאולה. כך למשל הכריע ש'קבוץ גלויות' יתרחש רק לאחר בניית בית המקדש. עם זאת הרבי פירש את ייעודי הגאולה הנסיים בתנ"ך ובחז"ל כפשוטם (כגון "וגר זאב עם כבש"). הוא סבר כי מה שכתב הרמב"ם שלאחר בוא המשיח "עולם כמנהגו נוהג" הכוונה לתקופה הראשונה שלאחר בואו, וגם הרמב"ם מסכים שיתרחשו נסים מאוחר יותר. הרמב"ם לא כתב זאת בפירוש במשנה תורה משום שספר זה מוקדש להלכה ולא מוטלת על האדם חובה הלכתית להאמין בנסים שיתרחשו בתקופה השנייה לאחר בוא המשיח. הרבי עודד את העיסוק בהלכות הגאולה ובית המקדש, בין השאר תיקן לימוד בהלכות בית המקדש בימי בין המצרים, הוא הסביר כי הלימוד בהלכות הגאולה מקרב את הגאולה, מעורר את התשוקה אליה ו'מרגיל' את האדם לחיים בימות המשיח.

עם הגיעו של שניאורסון לארצות הברית בשנת 1941 קרא חמיו האדמו"ר יוסף יצחק שניאורסון לשלושה מחשובי החסידים: שמואל לויטין, ישראל גייקובסון ואליהו סימפסון ובקשם לנסוע למחרת לנמל לקבל את פניו, בהוסיפו "אם רצונכם לדעת מיהו חתני? הוא בקי בבבלי וירושלמי, רי"ף רא"ש ורמב"ם, הוא עורך תיקון חצות כל לילה ובקי בכל ה"לקוטי תורה" עם העיין'ס (מראי המקום)". כמו כן הרב דב בער אליעזרוב אב"ד קטמון כתב "בזכרוני ששמעתי מסבי הרב שלמה יהודה ליב אליעזרוב זצ"ל, עוד בהיות הרבי בחור, "שישנו בחור ברוסיה שבקי בש"ס ובכל כתבי האריז"ל בעל פה" והכוונה הייתה על הרבי. וכבר נודע שמו בכל העולם כולו, שהיה פאר הדורות וקירב רבבות מישראל אל כנפי השכינה, צדקת ה' עשה ומשפטיו עם ישראל ורבים השיב מעוון. זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל". ועוד כתב^[18] "ובשנת תשי"ד נפגשתי עם הגאון המפורסם לשו"ת הגר"ח קרייזווירט הגאב"ד דאנטוורפן, שאמר לי בזה המילים: "אני ביקרתי את האדמו"ר מליובאוויטש הרבה פעמים, והנני מעיד עליו שאין רש"י בש"ס שנעלם ממנו ואין מדרש בעולם שאינו יודע אותו". כתב יהודה זרחיה הלוי סגל רבה של קריית שלום "התפיסה הפיננומינלית שלו וזכרונו הנדיר ומוחו הבהיר והקדוש, הרימו אותו לדרגא עילאית, שקנה שביתה בכל היקפי מכמני התורה הקדושה בנגלה ובנסתר, הרמב"ם והשו"ע, כתבי האר"י וגדולי המקובלים, הפוסקים

והשו"ת". בין הרבנים שהיו בקשרים הדוקים עם הרבי היו הרבנים מרדכי אליהו, מנשה קליין, אפרים אליעזר יאלעס, האדמו"ר ה"פני מנחם" מגור והרב פנחס הירשפרונג, למרות התנגדותו החריפה של הרב שך לדרכו של הרבי, חלק גדול מרבני הציבור הליטאי שמר על קשר עם הרבי. ביניהם ניתן למנות את הרב שלמה זלמן אויערבאך והרב משה פיינשטיין.

בחוגים ליטאים שונים רווחת הסתייגות מדמותו של שניאורסון ומהאופן המשיחי שבו תופסים אותו חסידיו. בין המתנגדים לחב"ד בלט מנהיג הליטאים, הרב אלעזר מנחם מן שך לו מיוחסת האמירה שחב"ד היא "הכת הקרובה ביותר ליהדות". שך הצהיר כי אין לו דבר נגד החסידות מלבד חסידות חב"ד, אולם חלק מחסידי חב"ד ראו בביקורתו קריאת תיגר על תנועת החסידות בכללותה התנגדותו לחב"ד גדלה, כאשר לפני מלחמת המפרץ הזהיר שך שאם עם ישראל לא ימהר לשוב בתשובה עלול להתרחש אסון בדומה למה שקרה בשואה, כעונש על חטאי הדור. לעומתו אמר שניאורסון שהשואה אינה עונש על חטאים, "ואפילו השטן עצמו לא יוכל להמציא חשבון עוונות להצדיק עונש כזה" כמו כן, התנגד שך לתקנת הרמב"ם היומי ולהכוונת שניאורסון את כלל חסידיו שלא לישון בסוכה. הוא טען כי חב"ד מטשטשת את המושגים המקובלים ביהדות מאז ומעולם, כגון הגישה כאילו קיימת מעלה בשיטת חב"ד על פני השיטות האחרות ושהעומד בראשה של תנועה זו עולה על כל חכמי הדור האחרים.

השך ראה במשיחיות של חב"ד כפירה וטען כי הדגש הרב של חב"ד ביחס לצורך להביא את המשיח "עכשיו" עומד בסתירה לדברי דניאל "אם יתמהמה חכה לו כי בא יבא". שניאורסון אמר ששלוש פעמים ביום אומרים בתפילה "ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים" ו"את צמח דוד עבדיך מהרה תצמיח וקרנו תרום בישועתיך" ואחד מה"ג עיקרים זה "אף על פי שיתמהמה אחכה לו בכל יום שיבוא". עד היום קיים מתח בין חסידי חב"ד לבין תלמידי שך. שך הדגיש כל ימיו כי המאבק עם שניאורסון אינו אישי ואף התפלל עליו בימי מחלתו. הוא נימק זאת גם בצורך למנוע משבר אמונה ממאמיניו, אף שהיו להם קשרי ידידות בתקופות שונות, בין האדמו"ר יואל טייטלבוים מסאטמאר לבין הרבי ובין חסידיהם, הייתה מחלוקת עקרונית ביניהם בכמה דברים, ביניהם אופן ההתייחסות לציונות ולמדינת ישראל. כאשר התרחש מבצע אנטבה בשנת 1976, שניאורסון ראה במבצע נס הצלה, כאשר לעומתו אמר טייטלבוים שמבצע זה הוא מעשי-ידי רשעים, במהלך השנה שאחריה היו דין ודברים ביניהם בנושא זה. כיום חסידי חב"ד וסאטמאר, התקרבו חזרה באופן יחסי.

סוף

לעילוי נשמת:

ברוך ענף בן יעקב וזימבול ז"ל

רבי יצחק לוריא האר"י ז"ל פרק אחרון

פינת הזהב

היה מאריך בסעודה זו כדי להמשיך על עצמו קדושת השבת לפני הסתלקותה של ודע שבימות החול כאשר עשה מצווה רבה או שלמד תורה הרבה יש לו. הנשמה היתירה וכמו שאומר הרשב"י ז"ל, שיום החול של הצדיק הוא כשבת של עם הארץ. תוספת אורה ובשבת כשבא נפש יתירה מתחבר עם זה התוספת של חול שקנה במצוות ובתורה. ושבת ר"ת ביומו תיתן שכרו, כי בשבת הם נותנין לאדם שכר המצוות ותלמוד תורה אשר למד בחול והארה גדולה בנשמתו... ובמוצאי שבת כאשר הולכת הנפש היתירה גם כן הולך התוספת.

במוצאי שבת היה נוהג להבדיל בבית הכנסת, והיה אומר, שמנהג טוב הוא. היה נותן מעות לגבאי בית הכנסת לקנות בהן יין והיה מבדיל שם על נר של שעווה. בשעת ההבדלה היה מריח מאגודה של הדסים, שהיו בה שלושה בדים קשורים בקשר אחד, ששלושת בדי ההדס הם בסוד נר"ן (ר"ת נפש, רוח, נשמה). והיה אומר שכל יהודי בהריחו במוצאי שבת את הבשמים יכול לידע באיזה מקום מגופו יושבת נפשו. אם הריח בא לו מיד סימן שהנפש קרובה לחוטמו, ואם הריח בא לו רק לאחר זמן, סימן שהנפש רחוקה מחוטמו, כי לפעמים יורדת נפשו למטה מרגליו. לאחר ההבדלה היה נוהג לומר "ויתן לך" וכו'. בשובו מבית הכנסת לביתו היה מקיים סעודת מלווה מלכה, והיה מאריך בה הרבה בשמחה רבה ובהתלהבות גדולה. והיה אומר, שהנשמה היתירה אינה מסתלקת מן האדם היהודי עד לאחר סעודה מלווה מלכה. ולפיכך אין ראוי לעסוק במלאכה שאינה צורך אוכל נפש עד לאחר סעודה זו, היא סעודתא דדוד מלכא משיחא.

האר"י ז"ל נוהג היה לומר סליחות באשמורת הבוקר כל ימי חודש אלול עד יום הכיפורים, כמנהג הספרדים, והיה אומר עם הציבור מילה במילה. היה דורש את הכתוב: "זכתה את אביה ואת אמה ירוז ימים" (דברים כא, יג) - את אביה - זה הקב"ה, את אמה - זה כנסת ישראל, ירח ימים - זה חודש אלול, שמסוגל לתשובה. כן דרש את הכתוב: "ואשר לא צדה והאלוקים אנה לידו ושבותי לך" (שמות כא, יג) - "אנה לידו ושמותי לך" הוא ר"ת אלול לרמוז כי חודש זה נתנו השם יתברך לכפרה לכל מי שחטא ועבר עבירה במשך השנה.

היה בוכה בראש השנה וביום הכיפורים. והיה אומר: כי מי שאינו בוכה בימים הללו סימן שאין נשמתו טובה ושלמה, שהנפש מרגשת, שאותה שעה דנים אותה בבית דין של מעלה והבכיה באה מאליה. לא היה מרבה באמירת פיוטים ופזמונים של האחרונים אפילו בימים הנוראים, משום שלא נסדרו על דרך הסוד. אבל היה אומר את התפילות והפיוטים המיוחסים לר' עקיבא ולר' ישמעאל, ר' אלעזר בן ערך ור' נחוניא בן הקנה, וכן פיוטיו של ר' אלעזר הקליר, מכיוון שניתקנו על דרך האמת.

אבל היה אומר את התפילות והפיוטים המיוחסים לר' עקיבא ולר' ישמעאל, ר' אלעזר בן ערך ור' נחוניא בן הקנה, וכן פיוטיו של ר' אלעזר הקליר, מכיוון שניתקנו על דרך האמת. כשהיה מתפלל תפילת "אבינו מלכנו" בראש השנה ובשבת תשובה היה דולג על הפסוקים שנזכרים בהם חטאים ועוונות, כגון: "אבינו מלכנו חטאנו לפניך", "אבינו מלכנו סלח ומחל

לכל עוונותינו". היה נוהג להתוודות בלחש שלא ישמעו דבריו, ורק בשעת תקיעת שופר דמיושב, שאז מתערבב השטן ואינו משגיח לקטרג ודברי הווידוי עולים למעלה ומתחברים עם קול השופר העולה למעלה היה אומר: שטוב לקרוא בליל ראש השנה בגמר הסעודה קודם ברכת המזון ד'פרקי המשנה של מסכת ראש השנה, המכוונים כנגד ד' אותיות שם הוי"ה. היה אומר: שאין לישון בראש השנה עד חצי היום, אבל מכאן ואילך מותר.

אף הוא היה נוהג לישון לאחר חצי היום. והיה מסביר, משום מה אנו עושים ב' ימים ראש השנה: היום הראשון הוא בסוד הנשמות והיום השני הוא בסוד העולמות ולפיכך עושים עכשיו שני ימים ראש השנה גם בארץ ישראל. בעשרת ימי תשובה היה אומר בסוף תפילת העמידה: "עושה השלום במרומו" בה"א הידיעה, כי השלום בגימטריא ספרי"אל, המלאך הסופר וכותב בספר החיים את כל בני האדם בעשרת ימי תשובה. היה מסביר את כוונת התפילה "מי כמוך אב הרחמים", הנאמרת בעשרת ימי תשובה, שראש השנה הוא יום הדין של הנשמה לחזור לעולם הגלגול, ולכן נזכרת בברכה זו תחיית המתים וזה פירוש: "זוכר יצוריו לחיים ברחמים", שהם הנשמות הנקראות יצורים. ולזה לא אמרו זוכר אותנו כמ"ש זכרנו לחיים, רק זוכר יצוריו סתם וזה סוד ג"כ ופוקד כל יצורי קדם מי לא נפקד כהיום הזה, והנה ע"י גלגול נשמות אלו אנו מאמינים, כי כן יהיה לעתיד עניין תחיית המתים, ולזה אנו סומכים זוכר יצוריו לחיים ברחמים, לנאמן אתה להחיות מתים.

היה אומר: שאם יתענה האדם ויעשה תשובה בשבעה ימי תשובה שבין ראש השנה ליום הכיפורים יתכפרו לו כל העוונות והחטאים שחטא כל ימיו ביום שכינצא בו. למשל: אם חל יום ראשון שלאחר ראש השנה ביום ב' ונתענה ועשה בו תשובה, יתכפרו לו כל העוונות והחטאים, שחטא כל ימיו ביום ב' בשבוע. האר"י נזהר מאוד במנהג של כפרות. היה לוקח תרנגול לבן לכל אחד מבני ביתו הזכרים ותרנגולת לבנה לכל אחת מבנות ביתו הנקבות. ואם הייתה אישה מעוברת בביתו היה לוקח שתי תרנגולות ותרנגול אחד, אחת בשביל האישה ושניים בשביל העובר מספק, שמא יהא זכר, שמא יהא נקבה.

היה מקפיד לשחוט את הכפרות בערב יום הכיפורים באשמורת הבוקר לאחר אמירת הסליחות. בערב יום הכיפורים לפני תפילת המנחה קיבל על עצמו עונש מלקות, אף על פי שבדרך כלל לא היה מקפיד בעניין המלקות אלא צער בלבד. וכשהיה לוקה היו מלקין אותו ד' מלקיות כנגד ד' אותיות שם הוי"ה. אחר המלקות היה טובל במקווה. היה נוהג להתעטף בטלית בליל יום הכיפורים לפני שקיעת החמה ומברך עליו להתעטף בציצית. היה נעור כל הלילה ועוסק בתורה. בשעת הוצאת ספרי התורה לאמירת "כל נדרי" ביקש פעם אחת מאחד מתלמידיו לקנות את המצווה של הוצאת הספרים בכל ממון שהוא, כי צריך היה לכך לתיקון נשמתו.

סוף

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה מהירה
ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
ליעקב בן רבקה

סיפורו של אליהו הנביא ואלישע תלמידו תם אך לא נשלם. במשך דורות התגלתה דמותו של אליהו הנביא לחכמי ישראל וצדיקיהם ללמדם סודות התורה, ולהושיעם מגזירות שונות ולהראותם גדולת ה'. סיפורים אלו רבים וקצרה היריעה מלפרטם, אולם נביא אחדים ומן הן המפורסמים שבהם. למען ילמדו עם ה' את גדולת נביאיו עושי דברו.

מעשה ברבי יהושע בן לוי אשר ישב בתענית ימים רבים ושפך ליבו בתפילה לפני קונו שיזכה לראות את אליהו הנביא. נתרצה בורא עולמים לתפילתו, והנה התגלה אליו לשמחתו אליהו הנביא, ואף הבטיחו לקיים כל בשה שיעלה על דל שפתיו. נכסף אנכי פנה רבי יהושע בן לוי אל הנביא-ללכת עמך ולראות מעשיך בעולם, למען אלמד חוכמתך. לא תוכל לשאת ולסבול את שתראה ניסה אליהו להניא את יהושע בן לוי מכוונתו, אולם זה חזר והפציר בו. התרצה אליהו הנביא לדברי רבי יהושע בן לוי, אך תנאי התנה עימו: שאם יבקשו להודיעו את סיבת מעשיו לא ילך עימו עוד..

הלכו שניהם יחדיו ובאו אל בית איש דל ואביון, שדבר לא היה ברשותו מלבד פרה אחת, ומחלבה התפרנסו בצמצום. ואז ישבו העני ואשתו בפתח החצר, וכאשר ראו את שני היהודים הבאים אל ביתם, והגישו לפניהם מכל אשר נמצא בביתם להחיות את אורחיהם. בבוקר כאשר קמו ללכת, ראה רבי יהושע בן לוי לתדהמתו, כי אליהו התפלל על הפרה שתמות, ומיד לאחר מות הפרה עזבו את בית האיש. וכאשר ראה יהושע בן לוי תמה על הדבר מאוד ורוחו המתה בקרבו. האם שכרו של העני הזה על הכבוד אשר כבדנו להרוג את פרתו? אשר ממנה כל מחייתו. ולא היה יכול להתאפק למראה הדבר התמוה הזה, ואמר אל אליהו הנביא: אדוני מדוע המתה את פרתו של האיש? והלא הוא איש טוב וקיים מצוות הכנסת אורחים בכל כוחו? אם רצונך ממני להיפרד ממני, אגלה לך סוד הדבר אמר הנביא ליהושע בן לוי, האנך זוכר את התנאי שבינינו? ואז החריש רבי יהושע בן לוי, ולא שאל עוד.

ולעת ערב באו אל בית עשיר אחד, שלא פנה אליהם ולא השגיח בהם לכבדם כלל. לנו אותו לילה בביתו של העשיר ודבר לא בא אל פיהם. ולאותו העשיר היה קיר בביתו, שנפל וצריך היה לבנותו, והיה בבוקר התפלל אליהו הנביא שיבנה הקיר..ונבנה מיד. עתה נוסף עוד יגון ותמיהה בלב רבי יהושע בן לוי, אך מתיירא לשאול. ולאחר מכן פנו אל בית כנסת גדול ומפואר וכל אחד ישב על כסא מפואר..מי יאכיל את העניים הללו סעודת לילה ויכניסם לביתו? פנה אחד מבאי בית הכנסת אל שכנו ואמר: "די להם בלחם ומים שיביאו להם לכאן רטן חברו בזעף. וכך זלזלו העשירים בעניים ולא כיבדו אותם..ואז התפלל אליהו ואמר: ישימכם אלוקים לראשים". ואז רבי יהושע נעשה סחרחר מן הפליות אשר עיניו רואות. ואז לא יכול יותר רבי יהושע להתאפק ולהחריש ויאמר אליו: אנא אדוני הודיעני נא פלאי מעשיך וסודותם. דע לך פתח אליהו הנביא את דבריו ואמר: כי על העני הזה, שהרגתי את פרתו נגזר באותו יום שתמות אשתו, ובתפילתי ביקשתי מה' שתהיה פרתו פדיון נפש אשתו. והעשיר שבניתי לו את הקיר אמר אליהו והוסיף: אם הייתי מניחו לבנותו בעצמו היה מגלה ביסוד הקיר אוצר טמון, והתפללתי שלא ייפול לידי את המטמון. ועל אותה העיר שהתפללתי על אנשיה שיהיו כולם שרים וראשים, דע לך שזה עונש גדול ורעה גדולה עבורם, ותמיד תהא בניהם מחלוקת, וסופה שתשחת ותחרב. עתה סיים הנביא את דבריו ואחר שהודעתך את סודות מעשי הנני הולך מאתך.

ומכל מה שראית, דע והבן כי אם ראית רשע שהשעה משחקת לו, אל יסיתך יצרך ואל תתמה על זה, לפי שהוא לרעתו. ואם ראית צדיק מצר ומצטער כל חייו, אל יחרה אפך, ואל יתעורר בלבך ספק בהתנהגות יוצרך. "רק תדע ותאמין, כי צדיק הוא ה'" דינו צדק ומשפטו אמת. ומי יאמר לו מה תעשה. ואחר כך ברכו אליהו הנביא שלום, וכל אחד פנה לדרכו. חז"ל

סוף

לעילוי נשמת: יחזקאל בן חביבה ואליהו ז"ל

לעילוי נשמת: גניה יחזקאל בת צ' חלה ז"ל

לעילוי נשמת: שלמה יחזקאל בן יפה ז"ל

"יש חדש תחת שמש"

רבי יוסי פתח ואמר מתוך ספר תהילים: "מזמור שירו לה" שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו וזרוע קודשו". זה הפסוק העמידוהו החברים שפרות אמרוהו, כמו שכתב שמואל הנביא בספר שמואל א': "וישרנה הפרות בדרך וגעו". מה זה "וישרנה", שהיו אומרות שירה חדשה. ומה שירה אמרו מתוך ספר תהילים: "מזמור שירו לה" שיר חדש כי נפלאות עשה" /כאן יש להסתכל, שכל מה שברא הקדוש ברוך הוא בעולם, כולם אומרים תשבחות ושירות לפניו בין למעלה בין למטה.

ואם תאמר שהן מעצמן אומרים שירה זו, כך הוא ודאי, שסוד עליון הוא. אבל אלו הארון היה על גבן, וכיון שהארון נישא עליהן ושמוהו למעלה, הן שרו השירה, שהרי כיון שניטל מהן הארון היו גועות כדרך שאר פרות העולם ולא אמרו שירה, ודאי הארון שעל גבן עשה להם לזמר.

מזמור, הרי העמדנו ונאמר, ובכל כתוב: מזמור לדוד או לדוד מזמור, לא אמר דוד כלל. אלא מזמור, שהוא הקודש עתיד לזמר לו לזמן שיקים הקדוש ברוך הוא את ישראל מעפר. ואז שירו לה' שיר חדש, אז הוא חדש, שהרי שירה כזו לא נאמרה מיום שנברא העולם.

אמר רבי חיא, כתוב ואין כל חדש תחת השמש. וכאן השירה הזו היא חדש, והיא תחת השמש שהרי תחת השמש תהיה. ומה הוא זה הירח, ואז יש חדש תחת השמש. מה הטעם מפני כי נפלאות עשה. ומי הם נפלאות. זה שכתוב: "הושיעה לו ימינו וזרוע קודשו" הושיעה לו למי. לאותה דרגה שאומרת שירה זו, מפני שבהם נסמך בימין ובשמאל. הושיעה לו ימינו ודאי לאותה דרגה של זה המזמור. מתי בזמן שיקומו מייתי העולם יתעוררו מעפר אז יהיה חדש, מה שלא נעשה בזה העולם.

רבי יוסי אמר, בזמן שיעשה הקדוש ברוך הוא נקמות בעולם בשביל ישראל, אז תיאמר שירה זו, שהרי אחר כך יתעוררו העולם בקיום מלא, שלא יהיה כבתחילה ששלט מוות בעולם, מפני שהנחש כרת ומיתה בעולם, ויועבר הנחש שגרם מוות בעולם לכל, ונטמא העולם ונחשכו פניו. בוא ראה, כתוב בספר התורה הקדושה בספר בראשית: "ואיבה אשית בינך ובין האשה". מהו ואיבה, כמו שכתוב בספר איוב: "חלפו עם אוניות אבה", שהרי כמה אוניות שטות תוך הים הגדול, ויש אוניות וספינות נבדלות זו מזו. ואלו הטוניות שזה הנחש שט בתוכם נקראות אוניות איבה. בינך ובין האשה, זו אשה יראת ה'. ובין זרעך, אלו שאר העמים (גויים) עודי עבודה זרה. ובין זרעה, אלו ישראל. הוא ישופך ראש. זה הקדוש ברוך הוא שעתיד לבער אותו מהעולם כמו שאמר הנביא ישעיהו: "בלע המוות לנצח" וממשיך הנביא זכריה שאמר: "ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ".

"הזוהר הקדוש"

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה

מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

לשי משיח בן בלה

סודות הלידה והתינוקות

שנויה בברייתא (משנה חיצונית) אמר רבי שמעון, מפתח שחיה (ולד תינוק) בידו של הקדוש של הקדוש ברוך הוא, ובעוד שהיא יושבת על המשבר, הקדוש ברוך מעיין באותו הוולד, אם ראוי הוא לצאת לעולם יוצא, ופותח דלתות ביטנה ויוצא, ואם לא סוגר דלתותיה ומתים שניהם. אם כך לא יצא רשע לעולם. אלא כך שנינו על שלוש עבירות נשים מתות: "על שאינן זהירות בנידה ובחלה ובהדלקת הנר". ואמר רבי יצחק למה אשה מפלת פרי ביטנה. אלא אמר רבי יצחק הקדוש ברוך הוא רואה אותו העובר שאינו ראוי לצאת לעולם ומקדים להמיתו במעי אמו, שנאמר בתורה הקדושה בספר בראשית: "הנפלים (הנפילים) היו בארץ בימים ההם", הנפלים כתוב בלי יוד ראשונה. ולמה? בגלל שאחרי כן באו בני האלוקים אל בנות האדם וילדו להם בזנות, וירבו ממזרים בעולם.

המה הגיבורים אשר מעולם, שאין גיבור ופריץ ועריץ כמו הממזר. אנשי השם, שהכול יכירו לקרותו השם הידוע ממזר, כיון שרואים מעשיו שהוא פריץ ועריץ וגיבור, והכל יקראוהו אותו שם. ומה שאמר רבי שמעון, הקדוש ברוך הוא מעיין באותו הוולד. אין לך רשע בעולם מאותם הרשעים היוצאים לעולם, שאין הקדוש ברוך הוא מעיין בו ורואה אם אותו הגוף יניח בן צדיק וכשר, או שיציל אדם מישראל ממיתה משונה, או שיעשה טובה אחת, ובשביל כך הקדוש ברוך הוא מוציאו לעולם.

ובימי רבי יוסי היו אלו פריצים, שהיו שודדי בהרים עם פריצי אומות העולם, וכאשר מוצאים בן אדם ותופסים אותו להורגו, היו אומרים לו מה שמך, אם היה יהודי, היו הולכים עימו ומוציאים מן ההרים, ואם היה בן אדם אחר הורגים אותו. והיה אומר רבי יוסי ראויים הם בכל זה להיכנס לעולם הבא.

שנו חכמים, שלושה דברים הללו אינם באים לעולם אלא בקולות. קול חיה שכתוב בספר בראשית: "בעצב תלדי בנים" ועוד כתוב: "וישמע אליה אלוקים". קול גשמים שכתוב בספר תהילים: "קול ה' על המים" ועוד כתוב בספר מלכים א': "כי קול המון גשם". קול תחיית המתים שכתוב על ידי הנביא ישעיהו: "קול קורא במדבר". מה רוצה כאן קול במדבר. אלא אמר רבי זריקא אלו הם הקולות להעיר מיתו המדבר, ומכאן שהוא הדין לכל העולם. אמר רבי יוחנן הרי שנינו כשנכנס אדם לקבר נכנס בקולות. כשיקומו בתחיית המתים אינו דין שיקומו בקולי קולות. אמר רבי יעקב עתידה בת קול להיות מתפוצצת בבתי קברות ואומרת, הקיצו ורננו שוכני עפר, ועתידים לקום לתחייה בטל של אור גדול של מעלה שכתב הנביא ישעיהו: "כי טל אורות טליך וארץ רפאים תפיל" אמן כן יהי רצון.

"הזהר הקדוש"

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

לקמי תורג'מן בת שמחה

ראש השנה ויום הכפורים

וסוד עליון שנינו כאן. שור, פרה, עגל, עגלה, כולם בסוד עליון נמצאים, ומשום כך בזה מתקנים אותו וזה שכתוב בספר התורה בספר דברים בפרשת שופטים: "דינינו לא שפכוה את הדם הזה ועינינו לא ראו". לא שפכוה, ולא גרמנו מיתנתו. ובז לא נמצא מקטרג עליהם, ובכל נתן הקדוש ברוך הוא עצה לעולם.

בוא ראה, כמו כן ביום ראש השנה ויום הכפורים, שהדין נמצא בעולם, הוא עומד לקטרג. וישראל צריכים להתעורר בשופר, ולעורר קול שכלול בא"ש ומי"ם ורו"ח, ונעשים אחד, ולהשמיע אותו קול מתוך שופר. ואותו קול עולה עד מקום שכסא הדין יושב, ומכה בו ועולה. כיון שמגיע זה הקול ממטה, קולו של יעקב נתקן למעלה והקדוש ברוך הוא מעורר רחמים. שהרי כמו שישראל מעוררים למטה קול אחד כלול מאש ורו"ח ומי"ם, שיוצאים כאחד מתוך שופר, כך גם מתעורר למעלה שופר. ואותו קול שכלול מאש ומי"ם ורו"ח נתקן, ויוצא זה ממטה וזה למעלה, ונתקן העולם ורחמים נמצאים. ואותו המקטרג מתבלבל, שחשב לשלוט בדין ולקטרג בעולם, ורואה שמתעוררים רחמים, אז מתבלבל ותושש כוחו ולא יכול לעשות כלום. והקדוש ברוך הוא דן העולם ברחמים, שאם תאמר שדין נעשה, לא כך, אלא מתחברים רחמים בדין והעולם נידון ברחמים.

בוא ראה, כתוב בספר תהילים: "תקעו בחודש שופר בכסה ליום חגנו", שמתכסה הלבנה שהרי אז שולט זה הנחש הרע ויכול להזיק העולם. וכאשר מתעוררים רחמים, עולה הלבנה ומתעברת משם, והוא מתבלבל ולא יכול לשלוט, ונעבר שלא יתקרב שם. ועל כן ביום ראש השנה צריכים לבלבל אותו, כמי שמתעורר משנתו ולא יודע כלום. ביום הכפורים, צריכים לנוח ולעשות לו נחת רוח בשעיר שמקריבים לו, ואז הופך לסנגור על ישראל. אבל ביום ראש השנה, מתבלבל שלא יודע ולא יכול לעשות כלום. רואה התעוררות של הרחמים עולים ממטה, ורחמים מלמעלה, והלבנה עולה ביניהם. אז מתבלבל, ולא יודע כלום ולא יכול לשלוט. והקדוש ברוך דן את ישראל ברחמים וחס עליהם, ונמצא להם זמן כל אלו עשרה ימים שבין ראש השנה ליום הכפורים, לקבל כל אלו ששבים לפניו, ולכפר להם מחטאיהם, ועולה להם ליום הכפורים.

ולכן, בכל הקדוש ברוך הוא ציוה להם לישראל לעשות מעשה, כדי שלא ישלוט עליהם הדין, מי שלא צריך. ולא ישלוט עליהם הדין, ויהיו כולם צדיקים בארץ כאהבת אב על בנים, והכל במעשה ובדברים תלוי והרי העמדנו דברים. כמו שכתוב בתורה הקדושה בספר בראשית: "שוב אשוב אליך כעת זזיה". מכאן נלמד שאמר ויאמר שוב אשוב אליך, ויאמר סתם שהוא ולא שליח אחר.

"הזוהר הקדוש"

לעילוי נשמת:

יעל ז'וסלין לנגפורד בת סוליקה פריחה ז"ל

לעם ישראל הקדוש !!!

זו החוברת האחרונה לשנה זו המבורכת. בעזרת השם נחזור לפרשת בראשית בשנה הבאה אחרי החגים.. בקרוב מאוד יופיע הדיסק **תורת אש 2 של 5** שעות חוצבות אש מפרשיות התורה הקדושה

מקבלים הזמנות להקדשות על גבי דיסק "תורה אש" של 5 שעות לדיסק.. לעילוי נשמת, לשערי רפואה שלימה, לשערי זיווג, לשערי פרנסה וכלכלה, לשערי שלום בית, לשערי תשובה... מינימום 1000 יחי' עם ברכה בתוך הדיסק. טל. 0544577956

"זוהר האש"

הגיע ספר המאה !! עכשיו אפשר להציץ לעולמות העליונים בספר המדהים והמרתק

"זוהר האש" ספר הזהב 1

על פי "הזוהר הקדוש" המקורי והאמיתי של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א בתשעים פרקים ועל סודות הנשמה של העם היהודי הטהור. בכריכה קשה ובו 200 עמודים בשפה עברית קלה ולקריאה מעדנת. ואחד הפרקים היפים: "גלגול מזלות בחיים" !!!

ספר הזהב 1
בתוך "זוהר הקדוש"
התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
ליוספים נחמיה ספורים וזוהרים
מרתקים ועוצרי נשימה לקריאה
קלה ולקריאה מעדנת. ואחד הפרקים היפים
שכיום מרתקים ברוחניות נבונה מאוד

"כבד את אביך ואת אמך" גם לאחר מותם

זו החוברת **"יזכור"** לתפילה לבית העלמין. **ואין צורך** בספר תהילים, סידורים ושאר הספרים. וכולם קוראים לפי הסדר ובלי חיפושים. והכול בחוברת אחת. חוברת התפילה לנפטר/ת כולל: שם המלא ותמונה, תאריך פטירה, גוש חלקה ומקום הקבורה. כמו כן "אלפא ביתא" שמו המלא יצוין בספר תהילים ומשניות לפי האותיות של שם הנפטר/ת, ואותיות נשמה בתהילים, לימוד מהזוהר עם שם הנפטר/ת, קדיש, ואשכבה עם שם המלא של הנפטר/ת. החוברת עם כריכה כרומו צבעונית, ודפים בנייר כרומו בגודל 15 על 22 ס"מ. והיא לכל החיים במשפחה. גם מכתב אישי לנפטר/ת..

וכך יזכר הנפטר/ת כל שנה ולנצח!! בנוסח ספרדי או אשכנזי. כל ההזמנה נעשית באימייל או בדואר. וכן אפשר לכתוב ולהנציח את כל חיי הנפטר/ת. בחוברת או בספר על ידי סופר סת"ם ירא שמים. והקדשה בגיליון הקדוש והטהור "זוהר הקדוש"!!!!

להזמנות: טל. 054-4577956 B.ARYE@NETO.NET.IL